

Várpalotai kiadás

KÖZÉPDUNÁNTÜLI NAPLO

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

Gondok és örömök a „Hunyadi János” Intézetben

Végefelé jár a nyári vakáció, közeledik szeptember, az iskolai tanévnyitók ideje. Szeretjük az országban diákok és pedagógusok készülnek fel rá, a nyomdákban nyomják az új könyveket, úton-útfélen pedig iskolákban láthatjuk a lázas készülődést: takarítják, tatarozzák az épületeket, tantermeket.

A pétfürdői 322. számú Hunyadi János Iparitanuló Intézet is új külsőt ölt magára, épp ezekben a napokban tatarozzák szép sárga színűre — öröm lesz benne tanulni.

Az intézetben Heinrich Rezső fiatal igazgató helyettesével beszélgettünk gondjaikról és örömeikről.

— Legfőbb gondunk az, hogy az intézet kicsi! — mondotta az igazgató helyettes. — Nagy a zsúfoltság. Háromszázharminc ipari tanuló részesül oktatásban az épület falai között, noha kulturált körülmények között csak kétszáz fő számára volna alkalmas. A tanulók nagy része vidékről jár be, a hatvan személyes otthonban mindössze hetvenketten laknak. A jelentkezőknek a helyszűke miatt az idén is csak a felét tudtuk felvenni.

Természetesen nemcsak akkor, ha a jelentkezők nagy számát vesszük figyelembe, de ha az ipari üzemek igényét vizsgáljuk, akkor is csak ezt mondhatjuk: szűk a hely! A várpalotai iparmedence üzemének szüksége volna bővebb szakmunkás-utánpótlás képzésére, hiszen a Hunyadi Intézetből csaknem valamennyien vesznek fel munkaerőt.

— Hogyan tudják mégis megoldani a szervezett oktatást?

— Két műszakban tanítunk, s egyes órákat kénytelenek vagyunk a szabad ég alatt megtartani. Az idén tizenhárom osztályban tanulnak a három évfolyam ipari tanulói, de ez a tizenhárom osztály csak a közismereti tantárgyak oktatásánál egységes. A szakismeretek oktatásában már megosztott osztályok vannak, hiszen nem egy, hanem sokféle szakmát sajátítanak el nálunk; legtöbbször az elektrolakatosok és a lakatosok vannak.

Hadd mondjuk még el, hogy a létszám egyre bővül, a hely viszont egyre szűkül. Míg a tavaly végzetek száma az átképzősökkel együtt csak hetvenöt volt, addig az idén százhuszonöt főt iskoláztak be. Ugyancsak tavaly viszont két tantermet át kellett adniuk az általános iskolának. Senki sem vonja kétségbe, hogy az általános iskolai oktatás előbbrevaló az iparitanuló intézetnél, az illetékes szerveknek mégis oda kell hatniuk, hogy a 322. számú Iparitanuló Intézet teremhiányát is megoldják. Ne legyen „mostohagyerek” az iparitanuló intézet se!... És meg kell mondani, hogy ez nemcsak a Munkaügyi Minisztériumtól függ. Támogassák a várpalotai iparmedence üzemét is — a Péti Nitrogénművek, a Kőolajipari Vállalat, a bányák, az erőmű és az alumíniumkohó — a Hunyadi Intézetet, hiszen munkaerő utánpótlásukat, ha nem is döntő többségben, de részben innen fedezik!

A gondok után beszélünk kell természetesen az „örömről”, a biztató jelenségekről is — annál is inkább, mert minden gond ellenére, ezek vannak többségben.

— Ha összehasonlítom a ma-

gam fiatalságát, inaséveimet a mai tanulók életével — mesélte az egyik oktató mester, Zergi Éde — igen nagy különbséget látok. — Mi annak idején 5 filléres órabértért dolgoztunk, s a szakmát szinte úgy kellett ellesnünk, vagy a saját nyomorúságunkon rájönni egy-egy fogásra segéd korunkban. Ma a tanulók színvonalas képzésben részesülnek, minden mozdulatra módszeresen tanítjuk meg őket, szinte vezetjük a kezüket, s mindemellett rengeteg szociális juttatásban részesülnek.

Az épület tetején ott ágaskodik a televíziós antenna: diákok és tanárok, mesterek együtt szórakoznak a szabad időben az ernyő előtt. 2200 kötet könyv áll a tanuló rendelkezésére, s ha még nem is sokan, de már akadnak a holnap mesterei között valóságos „könyvmolyok”, akiknek legkedvesebb szórakozása az olvasás. Ha éppen úgy tartja kedvük, házi mozielőadást is rendezhetnek saját keskenyfilmvetítő gépük segítségével. Jól működik, erős a KISZ-szervezet; ez megnyilvánul abban is, hogy a társadalmi munkákra mozgósítani tudja a fiatal kommunistákat; tavaly több száz órát áldoztak az ifjúsági tó építésére, az idén pedig 1050 társadalmi munkaórát ajánlottak fel az ösküi és ősi termelőszövetkezetek patronálására, segítésére. Jó pedagógusokban, nevelőkben sincs hiány: hét tanár és három nevelő, azonkívül pedig egy sereg mester oktatja a fiatalokat a szakma el-sajátítására, az általános műveltség megszerzésére, önmagukban a szocialista embertípus kialakítására. A mesterek örömmel vállalják a pedagógus munkát, sőt elmond-

hatjuk, hogy önzetlenül is: fizetésük még a fizetésrendezés után is kevesebb, mint a jó szakmunkásoké, s bizony előfordul, hogy két-három év után a volt tanítvány többet keres, mint tanító-mestere. Nem panaszképpen említették ezt, s mi sem azért tesszük szóvá, hanem csupán azért, hogy bebizonyítsuk: a mesterek készek áldozatot vállalni a jövő munkásgenerációjának oktatására, nevelésére érdekében, s kitartanak a csábító üzemi kereset ellenére az ifjúság mellett.

Beszéljünk végül az örömök sorában is a legnagyobbról. Az új tanévre készülő pedagógusok számára a legnagyobb öröm, ha munkájuk gyümölcsét is látják, ha kiváló tanítványokkal dicsekedhetnek. Persze, nem mindenki egyforma képességű, de a Hunyadi János Iparitanuló Intézet fiataljai között is vannak, akikre tanulóitársaik és tanáraik egyaránt büszkék lehetnek: a végzetek közül még most is büszkén emlegetik Kiss Károly, Horváth László, Angyal Ferenc, Beke János kiválóan megfélelt tanulókat, illetve most már szakmunkásokat. De, ha a mostaniak osztálynaplójában böngészünk, akkor is találunk olyanokat, akiket példaképül állíthatunk a többiek elé, mint Nyitribusz Gyulát, Nagy Zs. Albertet, Farkas Lászlót, Keller Ferencet, Lángi Istvánt, Hajdú Ferencet, vagy Leiner Istvánt.

Gondok és örömök között készülnek a szeptember 7-i évnyitóra a pétfürdői iparitanuló intézetben: az új tanévben gondjaik megoldását, örömeik, eredményeik gyarapodását várják. (Köncz)

Szeptember 1-én nyílik meg az új tejbolt

Kereskedelmünk a sok nehézség ellenére is minden erőfeszítést megtesz a dolgozók jobb életkörülményeinek, kulturáltabb kiszolgálásának érdekében. A kiskereskedelmi vállalat a bányásznap nagy vásárra való felkészülés közepette, Várpalotán a piactéren új tejbolt építéséhez is hozzáfogott. A mintegy 35 000 fo-

rintos költséggel létesítendő tejboltot előregyártott elemekből építik. Az építkezést a hét elején kezdén kezdték meg, de már a jövő héten, szeptember 1-én, kedden a vásárlóközönség rendelkezésére áll az üzlet. Az új tejboltban jegyes- és szabadtejet, valamint egyéb tejtermékeket korlátlanul lehet kapni.

Ma Tésen a „Száz nap házasság” c. vígjátékkal mutatkozik be a Jókai Színjátszó Stúdió

A Jó Szerencsét Művelő Ház keretén belül működő Jókai Színjátszó Stúdió a „Szelvihar” c. dráma sikeres előadásai után Montli László rendezésében Gergely Márta „Száz nap házasság” c. vígjátékát tanulta meg. Gergely Márta e vígjátékában mai témával, a fiatalok házasságok problémáival foglalkozik. Az események a XX. század kellős közepén, tehát napjainkban zajlanak le.

A darabban 16 szereplő van, s esténként tehát népes gárda tanulgatott szorgalmasan. A főszerepeket a palotaiak kedvencei játsszák. Vadnai Tibor lesz Feri, a 20 éves férj, a feleség szerepében Farkas Mária lép színpadra. A válóperes bírót Deák József, Feri édesanyját pedig Balogh Ernőné alakítja. S persze nemcsak ők, hanem társaik is, az egész kollektíva sokszor nevetésre bírja majd a könnyebb műfaj, a vidám színdarabokat kedvelő közönséget.

Az együttes tagjai ma Tésen tartják bemutató előadásukat. A tervek szerint szeptember 13-án

Ósiba — az együttes által kulturális téren patronált tsz-községbe — látogatnak el, és szeptember 20-án a Jó Szerencsét Művelő Házban lépnek a palotai közönség elé.

„Kolumbusz tojása...”

A Péti Kőolajipari Vállalatnál mindig gondot okozott a vasúti szállító tartályok megtöltése kész áruval, pontosabban a megtöltött tartályok szerelvényre rendezése. A töltőállomáson ugyanis két párhuzamos iparvágányon állnak a vasúti tartálykocsik, várva, hogy megtöltsék őket benzinnel, petróleummal, gázolajjal, fűtőolajjal. Általános szokás volt korábban, hogy mindkét vágányon vegyesen töltötték a „fehérrút” és a „feketeárut” kocsikat, ez azonban megnövelte a vasutasok munkáját, a különféle áruval megtöltött kocsikat csak hosszas munka árán tudták egy-egy szerelvényre rendezni.

A töltőállomás dolgozói azonban nemrég azt javasolták a vállalat igazgatójának, hogy vigyenek valami rendszert a töltésbe: azaz egyik iparvágányon csak fehérrút, a másikon csak feketeárut töltsenek.

— Olyan egyszerű a dolog, mint egy pofon — mesélte Tolvaj Sándor igazgató elvtárs —, szinte „Kolumbusz tojása” az egész. Eddig mégsem gondolt rá senki. Ékes bizonyíték az eset arra, hogy érdemes hallgatni a fizikai dolgozók szavára, javaslatára is...

Talán mondani sem kell, hogy a javaslatot bevezették és eredményesen alkalmazzák.

Sorrendben az első: a Péti Kőolajipari Vállalat

Az első fél évben elért kiváló eredményeik alapján nyerték el a büszke élizem címet a Péti Kőolajipari Vállalat dolgozói. Ez az elismerés mintha még sokkal nagyobb eredmények elérésére ösztönözné őket. Ha a megye vállalatai, üzemei között sorrendet akarnánk felállítani a július eredmények alapján, akkor a Péti Kőolajipari Vállalat kerülne az első helyre.

Júliusban benzinyártási tervüket 50,5, gázolajyártási tervüket pedig 21,2 százalékkal teljesítették túl. Ezzel a kongresszus tiszteletére tett ígéretüket benzinyártásban 21,3, gázolajyártásban 7,8 százalékkal teljesítették túl. Ilyen eredményekkel pedig valóban kevés vállalat büszkélkedhet.

Kitüntetések, tó-bál Péten

Augusztus 19-én, alkotmányunk ünnepének előestéjén este 8 órakor ünnepséget tartottak Pétfürdőn, az Ifjúsági Tónál. Ezen az ünnepségen tüntették ki és jutalmazták meg a nitrogénművek termelésében élenjáró dolgozóit. Hét dolgozó kapott „Kiváló dolgozó” jelvényt, 63 pedig „Kiváló dolgozó” oklevelet. Az előbbieket kétheti, az utóbbiak egyheti fizetésüknek megfelelő jutalomban részesültek ugyanakkor. Összesen 34 540 forintot fordítottak az élenjáró dolgozók jutalmazására. A kitüntetéseket és jutalmakat Lukács László elvtárs, a nitrogénművek szakszervezeti bizottságának titkára adta át.

Az ünnepséget vidám szórakozás, „tő-bál” követte, amelyen nagyon sokan részt vettek a gyár idősebb és fiatalabb dolgozóitól kezdve; még a vidéken lakó munkások is eljöttek, s a legtöbben ma-

gukkal hozták családjukat is. A táncmulatság kitűnően sikerült, résztvevők — mint hallottuk — csupán a büfészolgáltatással nem voltak megelégedve.

Hírek sorokban

— **KÁLYHÁS RÉSZLEGET** szerveztek a Várpalotai Városgazdálkodási Vállalatnál. Ezzel a várpalotaiak részébe kerül a kályhák, mert ez ideig hibás cserépkályhák megjavítására Székesfehérvárról kellett kályhákisiparost hivatniuk.

— **ISMET VIRÁGOKKAL** gyarapodott Várpalota. A kis szökőkút, a Palota-szálló környékét díszítették virággal.

— **A SZÉCHENYI UTCÁBA** — termelőszövetkezet kerületünk egyik utcájába még az év folyamán bevezetik a vízvezetékét.

A tejkedvelők panasza

Izlés dolga, hogy ki mit fogyaszt reggelire. A legtöbb ember ragaszkodik a tejhez, vagy kávéhoz. A várpalotai 36-os népbolt környékén lakó sajnos kénytelenek lemondani az effajta reggeli italokról, ugyanis a tej beszerzése sok bosszúsággal jár náluk. A boltban hivatalosan reggel 7-től fél 9-ig van tejkiadás. A környék háziasszonyai mégsem tudnak reggelre tejet vagy éppen kávét adni férjüknél, gyermekeiknek. A tejrendszerint kévsé érkezik a boltba. Többnyire 8 óra felé fut be a reggeli tej, de előfordul már az is, hogy háromnegyed kilencig kellett rá várni. Természetesen összetörölnék a vevők, akik először lesik, mikor jön végre a tejet hozó jármű, utána meg arra várnak, hogy sorra kerüljenek.

Jó lenne, ha illetékesek figyelembe vennék a 36-os népbolt környékén lakók kívánságát, s a reggeli tejet időben szállítanák.

Bentonittal zárják el a vizet a Beszálló-aknában

Sok kellemetlenséget okozott az ősi úti Beszálló-aknában a víz. Az alsó csatlósoknak gumiruhával kellett védekezniük az aknából lezúduló víz ellen. Télen a sok víz miatt állandó veszélyben forgott az akna, könnyen befagyhatott. Ennek elkerülésére fűteni kellett a behúzó levegőt.

A víz okozta nehézségek leküzdésére az S II. bánya légaknájánál szerzett jó tapasztalatok alapján folyamatban van a Beszálló-üzemnél is az aknából fakadó víz bentonitos injektálással való elzárása. Ezután sokkal jobb körülmények között fognak dolgozni az alsó csatlósok, ezenkívül a vízemelési költségekben mintegy évi 100 000 Ft-os megtakarítás mutatkozik. A behúzó levegő fűtése szintén évi 100 ezer forintot emésztett fel. A vízelzárás költsé-

ge körülbelül félmillió forintot tesz ki, így aránylag rövid idő alatt megtérül a vízelzárással kapcsolatos felmerülő kiadás. A munkálatokat előreláthatólag szeptember 15-ére fejezik be.

Felhívás

A városi tanács v. b. tanulmányfelügyelőség értesíti a város dolgozóit, hogy az általános gimnázium és az általános iskola esti tagozataira 1959 augusztus 24-től szeptember 10-ig lehet jelentkezni.

A gimnázium esti tagozatára azok a dolgozó jelentkezhetnek, akik az általános iskola VIII. osztályát elvégezték és 15. életévüket betöltötték. Az általános iskola esti tagozatára jelentkezhetnek az a dolgozó, aki 15. életévét betöltötte és legalább az ált. isk. IV. osztályát elvégezte. Jelentkezési lapok beszerezhetők a városi tanács tanulmányi felügyelőségén, minden nap reggel 8 órától du. 17 óráig.

A dolgozók általános iskolájának megnyitását a jelentkeztéstől tesszük függővé. Tanulmányi felügyelőség

KÖZÉPDUNÁNTÜLI NAPLO

A Magyar Szocialista Munkáspárt Veszprém megyei Bizottsága és a megyei tanács lapja
Szerkesztőség: Veszprém, Irodaház
félemelet 5-10. Telefon: 10-00.
Felelős szerkesztő: Csaba Imre
Kiadja a Veszprém megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Domján Gábor
Kiadóhivatal: Veszprém, Szabadság tér 7. Telefon: 12-47.

Veszprém megyei Nyomda Vállalat
Veszprém, Köztársaság tér 1.
Felelős vezető: Steltzer Ferenc
Előfizetési díj 1 hónapra 11,- Ft